

„пасивенъ“ нѣкои хора взематъ въ лошъ смисълъ: подъ „пасивенъ“ разбирамъ: слабъ, безхарактеренъ, безволенъ; но то е криво разбиране. И затуй сж замѣнили думата „отрицателенъ“ съ израза катодни лъчи — полюсътъ, въ който се появява всѣка енергия. Възъ основа на този принципъ ще изясня много нѣща. Човѣкъ има мозъкъ, но нѣкой пхтъ вие си казвате: „Нищо нѣма въ ума ми“. Защо нѣма нищо? Защото вие сте една безплодна жена която не ражда. „Не мога да обичамъ“ — вие сте безплоденъ. Онзи, който не може да мисли и чувствувава, билъ той мъжъ или жена, не може да ражда, а всѣко нѣщо, което не ражда, — въ Писанието е казано, — е близо до пѣкъла. Всѣки отъ васъ бихъ желалъ да знае да ражда; ний-го-лѣмото благословение е, когато човѣкъ знае да създава и отхранва. Какъ може човѣкъ да не ражда, да не създава една добра мисль, едно добро желание въ себе си? То е творчески принципъ, който е достоенъ за мислящи сжщества. Разбира се, не говоря за онзи творчески принципъ, който отъ нищо може да създаде нѣщо — за Твореца, а за туй сжщество отъ мъжки и женски полъ; туй, което въ Християнската философия наричаме Христосъ — Богочеловѣкъ. Онзи принципъ, за който Христосъ казва: „Отець живѣе въ Мене“, никой не го е видѣлъ; Бога никой не е видѣлъ; никой не е видѣлъ Бащата на свѣта. Майката знаемъ. Богъ се явява въ насъ като майка, която твори, храни и възпитава; Него ние знаемъ. И казва се въ Писанието: „Христосъ дойде на земята да ни изяви Отца“. По сжщия законъ човѣкътъ, който е слѣзълъ отъ небето, първоначално е приличалъ